

Ευρωπαϊκό Αντιφασιστικό Μανιφέστο

Εξήντα οκτώ χρόνια μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου και την ήττα του φασισμού και του ναζισμού και να που γινόμαστε μάρτυρες σχεδόν παντού στην Ευρώπη της ανόδου της άκρας δεξιάς. Όμως, ακόμα πιο ανησυχητικό είναι ότι βλέπουμε να εμφανίζονται και να αναπτύσσονται στα δεξιά αυτής της άκρας δεξιάς δυνάμεις καθαρά νεοναζιστικές που, σε μερικές περιπτώσεις (Ελλάδα, Ουγγαρία,...) ριζώνουν στη κοινωνία συγκροτώντας κινήματα λαϊκά, μαζικά, ριζοσπαστικά, ρατσιστικά, εξαιρετικά βίαια και πογκρομικά με διακηρυγμένο στόχο την καταστροφή κάθε συνδικαλιστικής, πολιτικής και πολιτιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, τη συντριβή κάθε αντίστασης των πολιτών, την άρνηση του δικαιώματος στη διαφορετικότητα και την – ακόμα και φυσική- εξόντωση των «διαφορετικών» και των πιο αδύναμων.

Όπως και στις δεκαετίες του 1920 και 1930, γενεσιουργός αιτία αυτής της νεοφασιστικής απειλής είναι η βαθειά οικονομική, κοινωνική, πολιτική καθώς και ηθική και οικολογική κρίση του καπιταλισμού που, με πρόσχημα την κρίση του χρέους, εξαπολύει μια χωρίς προηγούμενο επίθεση ενάντια στο βιοτικό επίπεδο, στις ελευθερίες και στα δικαιώματα των εργαζομένων, ενάντια σε όλες και όλους τους «από κάτω»! Εκμεταλλευόμενες τους φόβους των προνομιούχων απέναντι στον κίνδυνο κοινωνικής έκρηξης, τη ριζοσπαστικοποίηση των μεσαίων τάξεων που έχει συμπαραλιάσει η κρίση και οι πολιτικές δρακόντειας λιτότητας, καθώς και την απελπισία των περιθωριοποιημένων και εξαθλιωμένων ανέργων, η άκρα δεξιά και κυρίως οι νεοναζιστικές και νεοφασιστικές δυνάμεις αναπτύσσονται σε όλη την Ευρώπη. Αποκτούν μαζική επιρροή στις μάζες των απόκληρων που στρέφουν συστηματικά ενάντια στους παραδοσιακούς και σύγχρονους αποδιοπομπαίους τράγους (στους μετανάστες, στους μουσουλμάνους, στους Εβραίους, στους ομοφυλόφιλους, στους Ρομά, στα άτομα με αναπηρία...) καθώς και ενάντια στα κοινωνικά κινήματα, στις οργανώσεις της αριστεράς και στα εργατικά συνδικάτα.

Η επιρροή και ο ριζοσπαστισμός αυτής της άκρας δεξιάς δεν είναι ο ίδιος παντού στην Ευρώπη. Ωστόσο, η γενίκευση των πολιτικών δρακόντειας λιτότητας έχει ως συνέπεια η άνοδος της άκρας δεξιάς να συνιστά ήδη ένα φαινόμενο σχεδόν γενικευμένο. Το συμπέρασμα είναι ευνόητο: Το γεγονός ότι η ορμητική άνοδος της άκρας δεξιάς και η ανάδειξη ενός εξαιρετικά βίαιου μαζικού νεοφασισμού δεν είναι πια η εξαίρεση του ευρωπαϊκού κανόνα, αναγκάζει τους αντιφασίστες αυτής της ηπείρου να αντιμετωπίσουν αυτό το πρόβλημα στις πραγματικές του διαστάσεις, δηλαδή σαν ευρωπαϊκό πρόβλημα!

Όμως, αυτή η διαπίστωση δεν είναι αρκετή αν δεν προσθέσουμε ότι η πάλη ενάντια στην άκρα δεξιά και στο νεοναζισμό αποτελεί ένα κατεπείγον καθήκον. Πράγματι, σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες η νεοφασιστική απειλή είναι ήδη τόσο άμεση ώστε να αναβαθμίζει την

αντιφασιστική πάλη σε μάχη εντελώς πρώτης προτεραιότητας, με διακύβευση τη ζωή ή το θάνατο της αριστεράς, των εργατικών οργανώσεων, των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, των αξιών της αλληλεγγύης και της ανεκτικότητας, του δικαιώματος στη διαφορετικότητα. Ο ισχυρισμός ότι έχει αρχίσει ένας αγώνας δρόμου ενάντια στη ρατσιστική και νεοφασιστική βαρβαρότητα αντιστοιχεί εφεξής σε μια πραγματικότητα που επαληθεύεται καθημερινά στους δρόμους των ευρωπαϊκών πόλεων...

Με δεδομένο το βάθος της κρίσης, το μέγεθος των κοινωνικών ερειπίων που αυτή προκαλεί, την ένταση της πολιτικής πόλωσης, την αποφασιστικότητα και την επιθετικότητα της άρχουσας τάξης, τη σημασία των ιστορικών διακυβεύσεων της υπό εξέλιξη αναμέτρησης και την έκταση της ανόδου των ακροδεξιών δυνάμεων είναι προφανές ότι η αντιφασιστική πάλη συνιστά μιστρατηγική επιλογή που απαιτεί οργανωτική σοβαρότητα και μακροπρόθεσμη πολιτική και αγωνιστική επένδυση. Κατά συνέπεια, ο αντιφασιστικός αγώνας πρέπει να συνδέεται στενά με την καθημερινή πάλη ενάντια στις πολιτικές λιτότητας και το σύστημα που τις γεννάει.

Για να είναι αποτελεσματική και να απαντάει στις προσδοκίες του πληθυσμού, η αντιφασιστική πάλη πρέπει να είναι ενωτική και δημοκρατική, να είναι έργο των ίδιων των λαϊκών μαζών. Για να γίνει αυτό κατορθωτό, πρέπει οι ίδιοι πολίτες να οργανώσουν τον αντιφασιστικό τους αγώνα και την αυτοάμυνα τους στις γειτονιές και στους τόπους εργασίας τους. Ταυτόχρονα, για να είναι αποτελεσματικός αυτός ο αγώνας δεν πρέπει να περιοριστεί να πολεμά μόνο κάποια πτυχή αυτής της φαιάς πανούκλας αλλά να είναι συνολικός, αντιπαρατιθέμενος στην άκρα δεξιά και στο νεοφασισμό παντού όπου εμφανίζεται το δηλητήριο του ρατσισμού και της ομοφοβίας, του σοβινισμού και του μιλιταρισμού, της λατρείας της τυφλής βίας και του εκθιασμού των θαλάμων αερίων του Άουσβιτς. Με λίγα λόγια, για να είναι μακροπρόθεσμα αποτελεσματική, η αντιφασιστική πάλη πρέπει να προτείνει έμπρακτα ένα άλλο όραμα της κοινωνίας, διαμετρικά αντίθετο από εκείνο που προτείνει η άκρα δεξιά. Δηλαδή, μια κοινωνία θεμελιωμένη πάνω στην αλληλεγγύη και στην ανεκτικότητα, στην άρνηση της ανδροκρατίας, στην απόρριψη της καταπίεσης των γυναικών και στο σεβασμό του δικαιώματος στη διαφορετικότητα, στο διεθνισμό και στην απόλυτη προστασία της φύσης, στην υπεράσπιση των ανθρωπιστικών και δημοκρατικών αξιών.

Αυτό το ευρωπαϊκό αντιφασιστικό κίνημα πρέπει να είναι κληρονόμος των μεγάλων αντιφασιστικών παραδόσεων της ηπείρου μας! Για να γίνει αυτό δυνατό, θα πρέπει να βάλει τις βάσεις ενός κοινωνικού κινήματος με μόνιμες δομές, με καθημερινή δραστηριότητα, που θα εισδύει σε όλη τη κοινωνία, και θα οργανώνει σε αντιφασιστικά δίκτυα τους πολίτες ανάλογα με το επάγγελμα, τον τόπο κατοικίας και τις ευαισθησίες τους, που θα δίνει μάχη σε όλα τα μέτωπα των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και θα επωμίζεται πέρα για πέρα το καθήκον της ακόμα και φυσικής προστασίας των πιο ευάλωτων συμπολιτών μας, των μεταναστών, των Ρομά, των εθνικών μειονοτήτων, των μουσουλμάνων, των Εβραίων και των ομοφυλοφίλων, όλων εκείνων που συστηματικά πέφτουν θύματα του κρατικού ρατσισμού και του φασιστικού υποκόσμου.

Επειδή λοιπόν η ανάγκη για αντιφασιστική κινητοποίηση σε ευρωπαϊκή κλίμακα γίνεται κάθε μέρα όλο και πιο πιεστική, για αυτό και καλούμε στη συγκρότηση ενός Ευρωπαϊκού Αντιφασιστικού Κινήματος ενωτικού, δημοκρατικού και μαζικού, ικανού να αντιμετωπίσει και να νικήσει τη φαιά πανούκλα που σηκώνει κεφάλι στην ήπειρό μας.

Αυτή τη φορά, η ιστορία δεν πρέπει να επαναληφθεί!

NO PASARAN!